

l'entrevista

(ve de la pàgina anterior)

perpetuen el masclisme i la discriminació. El que em sembla important és que el masclisme no només discrimina les dones sinó també els homes, marcant-los unes pautes tancades en les quals molts d'ells no se senten còmodes.

En el llibre analitzes set contes infantils, protagonitzats per la Cecília, la Clara, la Matilda, etc. Per què ens recomanes aquestes lectures en comptes d'altres contes?

Recomano aquests llibres perquè aconsegueixen uns mínims de qualitat literària. Buscava protagonistes amb personatges femenins no tan buits ni tan estereotipats com els que poblen la literatura més comercial que inunda els mercats.

Si ens fixem en la figura paterna de les protagonistes, en 6 dels 7 contes el pare és absent, és mort o es mor aviat, no té temps per als fills o és un maldestre. No estem anant cap a l'altre extrem? En molts contes infantils els adults tenen una aparició funcional, quan cal que aparegui un adult. Jo no m'ho havia mirat des d'aquest punt de vista que plantejges, però per exemple a *Coraline*, ni el pare ni la mare no tenen temps per a la nena; a *Matilda*, tant el pare com la mare són un desastre; a *Pippi* la mare havia desaparegut i només havia conegut el pare que va morir més tard; a *Clara* el pare és molt repressor i la mare li segueix el joc; a *Cecília i el drac* hi ha pare i mare. Així doncs, jo no crec que sigui en perjudici dels homes, sinó més aviat mostra adults que no estan fent el que han de fer. Per tant, crec que no acabes de tenir raó del tot.

Què recomanaries als pares i a les mestres de primària i secundària a l'hora d'escollir lectures per als

seus alumnes?

Hi ha una cosa que dic a *Heroïnes...* que em sembla important: que no recomanis res que tu no llegiries, si a la pàgina tres ja penses que és un rotllo, no ho facis llegir al teu fill o als teus alumnes. Això comporta un problema i és que has de llegir, i no tots els mestres llegeixen. Llavors s'han de confiar d'altra gent, que pot oferir consells des del punt de vista de la qualitat (com poden ser les recomanacions de Rosa Sensat, de les revistes especialitzades i dels acadèmics que estudien la literatura infantil) i d'altres que potser aconsellen amb criteris comercials o d'interessos econòmics, com poden ser els venedors de les editorials.

Per fi decideixes fer el salt a la literatura per a adults i en pocs dies pareixes una obra titulada *Una terra solitària*, que rep el premi Documenta 2010. Podem dir que tot el que escrius es converteix en un èxit?

M'agradaria molt que fos així, però la veritat és que exageres. Escric molt i sempre he escrit contes per a adults, però fins ara no publicava. Ha arribat un moment en què m'ha semblat que podia compartir part de les coses que escric i altra gent, com els jurats dels premis i les editorials, m'han fet costat. Aquest ha estat el cas d' *Una terra solitària* del recull de contes que es titularà *La mala reputació* i editarà Proa.

En el llibre poses en un mateix sac tres dones de tres generacions diferents, amb canvis culturals, vivencials i futurs diferents. Com es pot gestionar aquesta barreja sense que la gent es perdi durant la lectura?

Hi ha tres narradors focalitzats només en dos personatges, l'àvia i la filla. El que vaig fer és endreçar-ho, és a dir, que els narradors sempre apareguessin en el mateix

ordre. Primer sempre hi ha la història de la Maria quan era petita, després la història de l'àvia i després sempre hi ha la història de la Maria quan és gran. Això ho repeteixo durant tota la novel·la. D'altra banda, buscava estils narratius diferents, un en primera persona, un en tercera persona amb un narrador focalitzat, i un últim narrador que escriu en segona persona com si li estigués parlant a algú. Tot això ajuda al lector a no perdre's, espero...

I aquest any et guardonen amb la XIV edició del prestigiós premi Roc Boronat de literatura en català, amb *La mala reputació*. Quan es publicarà? Ens en pots fer cinc cèntims?

Teòricament hauria de sortir el 4 d'octubre, que és el dia del meu aniversari. El llibre és un recull de tretze contes que tenen com a fons comú la violència i la sexualitat com a manera de relacionar-se i com a motor vital. Explora la banda més fosca de les persones.

Utilitzes una prosa directa, assertiva, decidida, desacomplexada i, si ens ho permetes, una mica polèmica. És aquest el secret del teu èxit?

Això de l'èxit t'ho estàs inventant tu, eh? Estic molt contenta perquè hi ha un cert reconeixement, però no és un superèxit, no sóc la Marta Rojals ni molt menys! El que a mi em fa feliç és escriure el que em dóna la gana i, per sort, resulta que hi ha gent a qui li interessa.

Què és el que t'atrau actualment, en quina direcció miren les teves inquietuds?

Estic escrivint més contes per a grans i també m'interessa el públic infantil, de fet fa poc que he acabat un conte sobre la migració. Ja veurem què en faig.

la contra

preguntes curtes respostes breus

Plat preferit: ufl, no en tinc, depèn del dia.

Platja o muntanya: aquí sí, platja.

Primavera, estiu, tardor, hivern: etcètera, ha, ha! Jo sóc de caloretta, més aviat primavera-estiu. La tardor m'agrada per les fulles i l'hivern l'eliminarà.

Traductora, professora o escriptora: si ho puc tenir tot, per què he de triar?

Una afició: llegir.

Esport: la natació, que és l'esport dels que no ens agrada fer esport.

Un conte: uhm! Qualsevol de Cortázar.

Un llibre: podent-los tenir tots, per què he de triar?

Què detestes?: els pèsols congelats.

I finalment, si fossis un home, què en pensaries de la Bel Olid?: ha ha! Depèn de quina mena d'home fos...